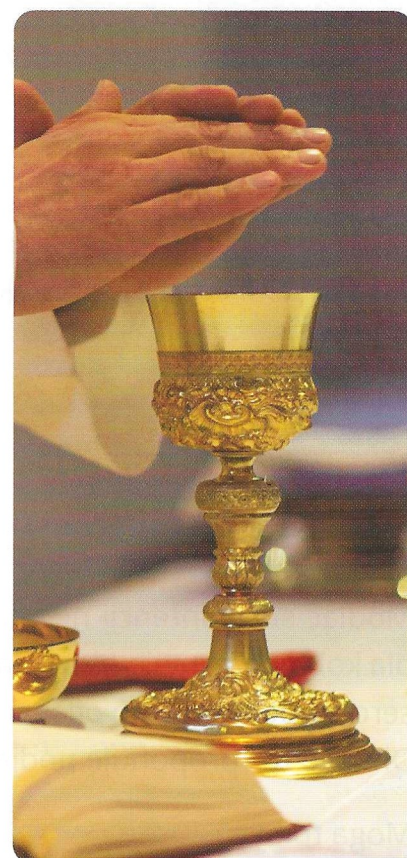

W JAKI SPOSÓB PODJĄĆ DUCHOWĄ ADOPCJĘ?

Duchową Adopcję można podjąć prywatnie lub publicznie - w kościele, we wspólnocie lub podczas pielgrzymki.

Należy wypowiedzieć formułę przyrzeczenia Duchowej Adopcji. Od tego dnia przez 9 kolejnych miesięcy, czyli tak długo jak rośnie dziecko pod sercem matki, każdego dnia należy:

- rozważać i odmawiać jedną tajemnicę różańcową (Ojcze Nasz i 10 Zdrowaś Mario),
- odmówić w intencji dziecka i jego rodziców specjalną modlitwę →

Do modlitwy można dołączyć dodatkowe postanowienia. Mogą to być np.: częsta spowiedź i Komunia Święta, adoracja Najświętszego Sakramentu, czytanie Pisma Świętego, post o chlebie i wodzie, post od telewizji, internetu, telefonu, alkoholu, papierosów, ale również konkretna pomoc kobiecie w ciąży.

DOBROWOLNE POSTANOWIENIE

W naszym przyrzeczeniu Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego wspominamy również o dobrowolnym postanowieniu. Bardzo często słyszę pytanie: „Czy jako postanowienie mam podjąć kolejną modlitwę?”. Oczywiście można, ale raczej właściwe byłoby głębsze potraktowanie sprawy.

Modląc się w intencji nienarodzonych, rozpoczynamy nasze szerokorozumiane wsparcie dla kobiety w stanie błogosławionym. Modlitwa to pierwszy etap, wstęp do tego, aby nasze serce uzdolniło się do ofiary na rzecz nienarodzonego, ale już w pełni wartości życia ludzkiego. Dlatego też proponuję podjęcie konkretnych działań.

Mogą to być:

- Nasza pomoc kobiecie w ciąży z najbliższego otoczenia (rodzina, sąsiedzi itp.). Może potrzebuje wsparcia przy codziennych obowiązkach, które z każdym dniem i miesiącem ciąży, są dla niej coraz trudniejsze do wypełnienia?
- Dobre słowo. Takie emocjonalne wsparcie dla mamy oczekującej narodzin dziecka również jest ogromnie ważne i stanowi sygnał: „Doceniam twój trud i wspieram cię.”.
- Zorganizowanie pomocy rzeczowej dla konkretnego dziecka. Pieluchy, chemia kosmetyczna, artykuły do pielęgnacji niemowląt. Brzmi banalnie, ale to wszystko kosztuje naprawdę sporo. Jeśli znamy mamę w trudnej sytuacji materialnej może warto, w delikatny sposób, zaproponować wsparcie właśnie w takiej formie?
- Udział w zbiórce na rzecz instytucji, która opiekuje się matkami w trudnej sytuacji życiowej.

Nawet jeżeli mama nie skorzysta z naszej propozycji, to z pewnością będzie szczęśliwa, że ktoś w ogóle pomyślał o niej i jej dziecku. Pamiętajmy, że każdy gest, słowo czy uczynek, który nam wydaje się drobny, dla kogoś może być żywym świadectwem obrony życia człowieka od poczęcia.

● Ks. Tomasz Kancelarczyk

FORMUŁA PRZYRZECZENIA DUCHOWEJ ADOPCJI

Najświętsza Panno, Bogarodzico Maryjo, wszyscy Aniołowie i Święci, wiedziony(a) pragnieniem niesienia pomocy w obronie nienarodzonych, (ja, ...) postanawiam mocno i przyrzekam, że od dnia ..... w Święto / Uroczystość ..... biorę w duchową adopcję jedno dziecko, którego imię Bogu jest wiadome, aby przez 9 miesięcy każdego dnia modlić się o uratowanie jego życia oraz o sprawiedliwe i prawe życie po urodzeniu.

Postanawiam:

- odmówić codzienną modlitwę w intencji nienarodzonego
- codziennie odmówić jedną tajemnicę różańca
- przyjąć nadto (nieobowiązkowo) postanowienia:

.....

.....

.....

MODLITWA CODZIENNA

Panie Jezu, za wstawiennictwem Twojej Matki, Maryi, która urodziła Cię z miłością, oraz za wstawiennictwem św. Józefa, człowieka zawierzenia, który opiekował się Tobą po narodzeniu, proszę Cię w intencji tego nienarodzonego dziecka, które duchowo adoptowałem, a które znajduje się w niebezpieczeństwie zagłady. Proszę, daj rodzicom miłość i odwagę, aby swoje dziecko pozostawili przy życiu, które Ty sam mu przeznaczyłeś. Amen.

PYTANIA DOTYCZĄCE DUCHOWEJ ADOPCJI

Kto może podjąć Duchową Adopcję?

Duchową Adopcję może podjąć każdy – osoby świeckie, konsekrowane, mężczyźni, kobiety, ludzie w każdym wieku. Również osoby żyjące w związku niesakramentalnym i rozwiedzione. Jedynie dzieci podejmują ją pod opieką rodziców.

Ile razy można podejmować modlitwę?

Można podejmować ją wielokrotnie, pod warunkiem wypełnienia poprzednich zobowiązań. Jeżeli modlitwa została przerwana na kilka dni wskutek zapomnienia, nie przerywamy Duchowej Adopcji, a jedynie przedłużamy ją o liczbę opuszczonych dni. Gdy przerwa jest dłuższa (miesiąc czy dwa), należy ponowić przyrzeczenie i starać się go dotrzymać.

Jak można/należy podjąć modlitwę?

Należy wypowiedzieć formułę przyrzeczenia Duchowej Adopcji. Od dnia złożenia przyrzeczenia przez 9 kolejnych miesięcy, czyli tyle, ile rośnie dziecko pod sercem matki, każdego dnia należy:

- rozważać i odmawiać jedną tajemnicę różańcową (Ojcze Nasz i 10 Zdrowaś Mario),
- odmówić w intencji dziecka i jego rodziców specjalną modlitwę.

Czy do podjęcia Duchowej Adopcji konieczne są „dodatkowe postanowienia”?

Dodatkowe postanowienia nie są obowiązkowe, choć adoptujący chętnie je podejmują.

Czy trzeba za każdym razem składać przyrzeczenia?

Tak.

W jaki sposób można złożyć przyrzeczenia prywatnie?

Odczytać formułę przyrzeczenia (najlepiej przed Krzyżem lub obrazem) i od tego momentu przez kolejnych dziewięć miesięcy odmawiać jedną dowolnie wybraną tajemnicę różańca oraz modlitwę w intencji dziecka i rodziców. Dla zapamiętania dobrze jest zapisać datę rozpoczęcia i zakończenia modlitwy.

Czy jest grzechem, jeżeli danego dnia zapomnę odmówić modlitwę? Zapomnienie nie jest grzechem. Grzechem jest świadome i dobrowolne zlekceważenie składanego Bogu przyrzeczenia.

Czy przerywa się Duchową Adopcję, gdy zaniedbało się modlitwę przez dłuższy czas?

Długa przerwa (miesiąc, dwa) przerywa Duchową Adopcję. Należy wtedy ponowić przyrzeczenie i starać się je dotrzymać. W wypadku krótkiej przerwy należy Duchową Adopcję kontynuować, przedłużając modlitwę o opuszczone dni.

Skąd pewność, że Bóg wysłucha mojej modlitwy?

Naszą pewność opieramy na wierze we Wszechmoc i nieograniczone Miłosierdzie Boże. Bóg jest Dawcą Życia i Jego wolą jest, by każde poczęte dziecko żyło i było otoczone miłością rodziców. Ale tę pewność opieramy też na świadectwach: wiele osób twierdzi, że gdy postanowiły już zabić swoje dziecko, Pan Bóg dał im wyjątkową łaskę, że zdecydowały się je urodzić. Ci ludzie są przekonani, że ktoś im tę łaskę wymodlił. Bóg daje także inne znaki: wiele osób, modląc się za nieznanego dziecko, otrzymało dar macierzyństwa, mimo stwierdzonej niepłodności. Dużo świadectw wskazuje, że to modlitwa za nienarodzone dziecko przemieniła życie osób, które ją podjęły, powodując powrót do praktyki wiary czy do jedności w małżeństwie. Szczególną wagę mają świadectwa osób uwolnionych z syndromu poaborcyjnego. Często podkreślają, że wieloletnie leczenie psychiatryczne czy częsta spowiedź nie dawały takich błogosławionych skutków. Te osoby stają się często apostołami dzieła Duchowej Adopcji.